

Na území bývalého cikánského tábora byla v sedmdesátých letech vystavěna velkovýkrmna vepřů. Ohradilo se proti tomu jen několik jedinců z řad pamětníků a pozůstalých. Bez povolení úřadů vztyčili na místě jednoho z nedalekých masových hrobů dřevěný kříž dva bývalí letští vězni, bratři Jan a Martin Čermákovi. Bylo to v roce 1986. Povalený a travou zarostlý kříž objevili v roce 1995 Paul Polansky a Ľubo Zubák.

Těsně po válce se cikánský tábor v Letech stal předmětem soudní dohry. Souzeni byli krutý velitel tábora Josef Janovský a nejbrutálnější dozorcí Hejduk a Luňáček. Janovský byl zatčen v září 1945, obžaloba měla pět bodů („zbavení svobody a ublížení na zdraví, donucování k práci ve prospěch válečného jednání Německa, spoluúčast při loupeži a zpronevěra, podněcování ke zbavení svobody a ublížení na zdraví a také obohacování s využitím nouze jiných, která vznikla na základě pronásledování z národnostních, politických nebo rasových důvodů“). V průběhu tříletého trestního řízení bylo vyslechnuto šest bývalých dozorců, táborový lékař, ale pouze jeden vězeň. Janovský byl 9. září 1948 mimořádným lidovým soudem zproštěn viny. Dozorce Josef Hejduk byl osvobozen, Josef Luňáček byl shledán vinným z týrání vězňů, které přesahovalo nařízený výkon, a potrestán důtkou. Při vynášení osvobozujících rozsudků se soudci odvolávali na potřebnost tvrdšího přístupu k vězňům, kterými byli hlavně „cikáni,“ trestané osoby a asociální živly.

Téma cikánského tábora v Letech bylo po válce a po únorovém převratu v roce 1948 téměř odsouzeno k zapomnění. V roce 1960 natočil dokumentarista Miroslav Bárta krátký film "Nezapomeňte na toto děvčátko" pojednávající o tragickém osudu dětí, které byly během 2. světové války převezeny z bývalého cikánského tábora v Letech u Písku do Osvětimi, kde zahynuly v plynové komoře. Téma romského holocaustu nebylo na pořadu dne. Systematicky se mu začal věnovat až brněnský historik Ctibor Nečas od počátku sedmdesátých let a výsledky svého bádání také průběžně publikoval. Ke své badatelské činnosti využíval porovnávání primárních pramenů- pracoval s nacistickou evidencí, s kronikami a záznamy v matrikách, úmrtních knihách či s lékařskými záznamy, v omezené míře i s výpověďmi pamětníků. S profesorem Nečasem navázala spolupráci i celonárodní romská společenská organizace Svaz Cikánů-Romů, která existovala na přelomu šedesátých a sedmdesátých let. V roce 1973 plánovala vydat publikaci o táborech v Letech u Písku i v Hodonínku u Kunštátu, na obou místech chtěla realizovat výstavbu pomníků, která měla být částečně financovaná z veřejné sbírky. Svaz byl ale zrušen dříve, než stačil své záměry uskutečnit.

V sedmdesátých letech byla na místě bývalého cikánského tábora, jen několik desítek metrů od masových hrobů, postupně vystavěna moderní velkovýkrmna vepřů. Stavba probíhala v několika etapách v letech 1972-1985. Místo vyhovovalo svými technickými parametry, za pietní místo bylo tehdy údajně považováno pouze pohřebiště východně od budoucí velkovýkrmny. Proti výstavbě vepřína se ozvalo jen několik jedinců – pamětníků a pozůstalých po obětech tábora.